

מ"ת 38559/10-16 - מדינת ישראל נגד פתחי אבו זייד

בית משפט השלום בנצרת

06 נובמבר 2016

מ"ת 38559-10-16 מדינת ישראל נ' אבו זייד

מ"ת 38539-10-16

בפני כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המבקש
נגד
המשיב
פתחי אבו זייד

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד ביגמן

המשיב: הובא וע"י ב"כ עו"ד גיל דביר

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

כתב האישום:

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות של איומים, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר, נהיגה בשכרות ונהיגה באור אדום.

לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 24.10.16 בשעה 01:00, בנצרת, היו השוטר זאכי כבישי והשוטר סלמאן חרבאוי בניידת אכיפת תנועה. המשיב נסע בג'יפ לבן, נכנס לצומת הבריאות ופנה שמאלה כשבצומת רמזור ובו האור אדום. השוטרים נסעו אחריו, כרזו לו לעצור בצד, אך הנאשם המשיך בנסיעה עד להגיעו מול תחנת דלק סונול על רחוב פאולוס, שם נעצר בצד. השוטר כבישי ניגש לרכב המשיב וביקש רשיונות, אך המשיב השתמש בטלפון הנייד ולא נענה לבקשתו. השוטר כבישי ביקש שוב ושוב עד שהמשיב נענה ותוך כדי כך אמר: "מי אתה ומה אתה רוצה".

כבישי הודיע למשיב על עיכובו ורצה לרשום דו"ח. הנאשם קילל את כבישי, וכשפנה גם השוטר חרבאוי לנאשם קילל הנאשם גם אותו. כבישי ביקש מן המשיב לעלות לניידת והמשיב המשיך לקלל אותו וסירב לעלות לניידת עד שהגיע כוח משטרה נוסף למקום.

במהלך הנסיעה בניידת, קילל המשיב את השוטר כבישי ואיים עליו: "יא מנייק, כוס אמק, יא בני שרמוטה, אתה עוד תראה מי אני ומה אני יכול לעשות לך".

לאחר כמה מאות מטרים ברחוב פאולוס, תקף המשיב את השוטר כבישי בכך שהכה אותו במכת אגרוף בכתפו הימנית. מעוצמת המכה נטה השוטר כבישי הצידה. השוטר חרבאוי ניסה להשתלט על המשיב, ותוך כדי כך חבט המשיב את ראשו בחלון הרכב ובמשענת תוך שהוא צועק.

בהגיעם לתחנת המשטרה בנצרת, החל כבישי ברישום דוחות, המשיב המשיך לקלל, לצעוק: "כוס אמק, יא שרמוטה", ואיים: "אני עוד אראה לך אתה עוד תראה ממני".

כבישי ביקש מן המשיב לבצע בדיקת שכרות והוסברה למשיב משמעות סירוב לבדיקה, אך המשיב סירב וירק על הרצפה מספר פעמים.

במשרד החקירות, פנה הנאשם לשוטר כבישי ואמר לו: "עוד תראה ממני ותדע מי אני שזה יהיה סרטן לילדים שלך ודם".

במעשים אלה, נהג כשהוא שיכור, נכנס לצומת באור אדום, הכשיל שוטרים במילוי תפקידם, איים על השוטרים בפגיעה שלא כדין בכוונה להפחידם או להקינם ותקף שוטר בקשר למילוי תפקידו.

טיעוני הצדדים:

2. המבקשת עתרה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. לטענתה, קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום, ובכללן דוחות ועדויות השוטרים, תעודה רפואית של השוטר כבישי, דו"ח תנועה וסתירות בגרסאות המשיב. לגישת המבקשת, קיים יסוד סביר לחשש כי המשיב יסכן בטחון הציבור, לאור טיב המעשים ונסיבותיהם, ואין חלופה למעצר של ממש, שכן מהתנהגותו למדים שאין לבטוח בו ואין עליו מורא דין, עת נכנס באור אדום, נהג כשהוא שיכור, סירב לבדיקת שכרות בירקו על הרצפה כשהוסברה לו משמעות הסירוב, סירב לעיכוב, תקף שוטר ואיים עליו. למשיב 4 הרשעות קודמות בפלילים, בעבירות אלימות פיזית ומילולית, תקיפת שוטרים ורכוש, לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה, ו-52 הרשעות בתעבורה, ומעשיו נועדו לאפשר לו להתחמק ממעצר ומעונש. המבקשת הפנתה לבש"פ 2658/02 גריר נ' מ"י לפיו נכונות לפגוע באנשי משטרה הממלאים תפקיד באכיפת החוק והסדר, מבטאת יחס של בוטות ואי הכרה במרות הסדרי המשפט בחברה ומעמידה בספק את האמון שניתן לרחוש לנאשם כי לא ימלט מן הדין, לא ישבש הליכי משפט ולא יפר חלופת מעצר באם ישוחרר. לפיכך, בהתקיים פגיעה אלימה באנשי חוק, נדרשים נימוקים משכנעים שיש בהם כדי להצדיק שחרור בחלופת מעצר שתשיג את מטרת המעצר, תבטיח שמירה על החוק וקיום צווי בית המשפט.

3. ב"כ המשיב ביקש לדחות את הבקשה ולהורות על שחרורו של המשיב. לטענתו לא קיימות ראיות לכאורה, שכן מדובר בגרסת השוטרים מול גרסת המשיב, ומהימנות גורמי החקירה נפגעה. המשיב טען שהותקף בחניית תחנת נצרת בפתח הניידת, בין השאר ע"י השוטר זאכי כבישי, ואח"כ הובל למשרד הבוחנים ושם רצו התוקפים לערוך לו בדיקת שכרות, ובשל התקיפה, סירב לתוקפיו. מדיסק האבטחה עולה כי בוצעה עריכה כך שחסרות בדיוק 11 שניות הקשורות בטענת המשיב בדבר תקיפתו סמוך לניידת בחניה. בדו"ח הצפיה לא מאוזכרת קפיצה

זו. לאחר מכן, כשהובא לחקירה אצל השוטר ראמי סרור, שלא תקף אותו, הודה ששתה כוס ויסקי אחת והסכים לבדיקה, אך לא עשו לו בדיקה, אף שההסכמה ניתנה כעבור 2 דקות מעת שסירב. משכך, כך נטען, אין ראייה לעבירת נהיגה בשכרות.

הסנגור טען כי נאמר למשיב שהמצלמה מקולקלת, אף שהיה תיעוד, וכי החבלות של המשיב, שנותר עם עין נפוחה וחבלה ביד, לא תועדו, כיון שנטען כי חבט עצמו בניידת. כמו כן, לא נחקרו אנשים ששהו בזירת האירוע בעת התרחשותו, לרבות המאבטח שעזב עמדתו ורץ לניידת. נטען כי למרות שבית משפט לא בודק מהימנות בשלב זה, הרי שיש בעיה קשה בתיק, עת נעלמו 11 שניות מהותיות. לגישת הסנגור, יש להורות למח"ש לפתוח מיד בחקירה בעניין הזה. הסנגור טען כי העדר ממצא אצל השוטר אינו מתיישב עם תיאוריו בדבר חבטה איומה בכתף שהזיזה אותו מצד לצד עד שחזר לנהיגה. לגישתו, אי אפשר לקבוע שיש ראיות לכאורה כנגד החשוד, נוכח חסר 11 השניות בדיסק, כשכל טענת ההגנה של המשיב הנה כי בגלל שהוכה לא רצה להיבדק אצל אותם שוטרים, אלא אצל שוטר בחדר ליד. לפיכך, עתר לשחרור המשיב לאלתר, שעה שהוא שנחבל ולחלופין לחלופה של מעצר בית עם יציאה לעבודה. ביחס לעבר הפלילי, טען הסנגור כי העבירה האחרונה משנת 2012, מאז התחתן, יש לו חברה עם 60 עובדים ופרוייקטים ממתנים לו בחוץ, כך שכל יום שהוא עצור זה נזק בלתי הפיך לעובדיו ומשפחותיהם. הסנגור הציע חלופת מעצר הכוללת מעצר בית מלא, עם יציאה לעבודה, תחת פיקוח בני משפחה, בביתו, או בבית קרוביו באכסאל או בנצרת או בנצרת עילית. הסנגור הגיש פסיקה.

ראיות לכאורה:

4. בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, רשאי בית המשפט להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, אם קיימת עילה למעצרו ואם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירות המשיב פחותה.

5. לאחר עיון בתיק החקירה, הגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עיקר האישום:

המתלונן, השוטר זאכי כבישי, מסר הודעה ביום 25.10.16 וערך דו"ח פעולה, מהם עולה האמור בכתב האישום. השוטר ציין כי אינו מכיר את המשיב וכי זו הפעם הראשונה שהוא רואה אותו.

השוטרים: מרואן דרזי, איאד מטר וחרבאוי סלמאן, מוסרים גרסה דומה לזו של המתלונן זאכי כבישי, ובכך מחזקים עדותו. יצוין כי השוטר חרבאוי סלמאן היה עד ראייה לכלל האירוע.

השוטרים כבישי וחרבאוי הסבירו כי לא תקפו את המשיב וכי החבלות נשוא התיעוד הרפואי נגרמו כיון שהשתולל בתוך הניידת.

תיעוד רפואי: בתיעוד רפואי של השוטר כבישי צוין כי נחבל בכתף ימין ומתלונן על כאבים, אך אין חבלות של ממש.

בתיעוד רפואי של המשיב צוין כי קיים חתך קטן בשפה תחתונה ורגישות מעל הצלעות. בהודעת המשיב צוין ע"י חוקר (ש' 33) כי קיימת שריטה באצבע, פצע בשפה פנימית ואודם בחזה.

המשיב מסר הודעה (באזהרה) ביום 24.10.16 וביום 27.10.16. לדבריו, לא עבר באור אדום ולא סירב לבדיקת שכרות. המשיב מסר כי שני שוטרים תקפו אותו במכות ואגרופים, בעוד הוא עצמו לא תקף שוטרים ולא איים עליהם. עם זאת, קיימות סתירות מהותיות בגרסתו ביחס לאלימות השוטרים כלפיו.

בהודעתו מיום 24.10.16 (ש' 9) טען כי בסמוך לתחנת הדלק, עת ישב עדיין ברכבו, השוטר נתן לו סטירה ואמר לו שהוא עצור, בעוד שבהודעתו מיום 27.10.16 (ש' 6-7, 19-20) טען כי ביושבו ברכבו השוטר נתן לו אגרוף (ולא סטירה) ואמר שהוא מעוכב.

בהודעתו מיום 27.10.16 טען תחילה כי האלימות כלפיו ננקטה בתחנת הדלק ובהמשך גם בחניון תחנת המשטרה: "השוטר השני... התפרץ עלי בא לתת לי מכות שאני יושב על ההגה נתן לי אגרוף והתחיל להגיד לי אתה מעוכב ולקחו אותי לתחנה והרביצו לי בחניה של הרכבים" (ש' 6-7, 19-20). אין כל אזכור לאלימות בתוך הניידת, אלא אך ורק לאלימות בתחנת הדלק ובחניון תחנת המשטרה.

לעומת זאת, בהמשך (ש' 41-51), לאחר שהראו למשיב סרטון מתחנת הדלק בה עצר את רכבו, ונראה יוצא מהרכב רגוע, חזר בו מגרסת האגרוף בתחנת הדלק, טען כי שם רק נמשך אל מחוץ לרכב וכי התקיפה החלה רק בשלב בו נכנס לניידת: "הוא בא למשוך אותי מתוך הרכב... עליתי לניידת פה התחיל לתקוף אותי" ונמשכה בחצר תחנת המשטרה.

אלימות בתוך הניידת לא אוזכרה כלל בהודעה מיום 24.10.16 ובראשית הודעה מיום 27.10.16.

ב"כ המשיב טען כי המשיב סירב לבדיקת שכרות משום שלא רצה שתוקפיו יבצעו לו בדיקה.

בשל העדרן של מספר שניות מדיסק חניון תחנת המשטרה, בדיוק בשלב בו לפי טענת המשיב הוכה ע"י שוטרים, ניתן לראות בהסברי המשיב לסירוב לבדיקת שכרות, כהסבר סביר לכאורה לסירובו. העובדה שהתרחשה וביקש בדיקה כעבור שתי דקות בלבד, בפני חוקר אחר, מחזקת זאת, לכאורה.

מצד שני, בפועל, גרסת המשיב אינה מתיישבת עם טענת בא כוחו. מהודעת המשיב עולה כי המשיב הכחיש את עצם הסירוב לבדיקה וטען כי נדרש לבצע בדיקה, לראשונה, רק בחקירתו בתחנת המשטרה, ושם מיד הסכים, גרסה זו סותרת את הסברי בא כוחו ואת אמרות השוטרים. בנוסף, אין להתעלם מהודאת המשיב בשתיית כוס ויסקי עובר לנהיגה (הודעתו מיום 24.10.16 ש' 16), לאחר שעומת עם ריח האלכוהול הנודף ממנו.

מכל מקום, עבירת הנהיגה בשכרות אינה העבירה המרכזית בפרשה, כך שגם אם אלך לפי גרסת ב"כ המשיב, השונה מגרסת המשיב עצמו באופן מהותי, ואקבע כי אין ראיות לכאורה להוכחת עבירת נהיגה בשכרות, אין בכך כדי להפחית מעוצמת עילת המעצר הנובעת מעבירות האלימות והאיומים.

עיקר האלימות המילולית והפיזית נגד השוטרים לא אירעה כלל בחניון התחנה, אלא בשטח, בניידת ובתוך תחנת המשטרה, לפיכך העדרן של מספר שניות בדיסק האבטחה של החניון, אינו רלוונטי למיקום האלימות שננקטה ע"י המשיב כלפי השוטרים, ובהקשר זה קיימות ראיות לכאורה נוכח גרסאותיהם של מספר שוטרים, המחזקות זו את זו.

במילים אחרות: אובדן 11 השניות בצילום החניה, יכול לאשש או להפריך גרסת המשיב בדבר אלימות כלפיו בחנית תחנת המשטרה, אך בעינה נותרת, לכאורה, אלימותו הפיזית והמילולית של המשיב כלפי השוטרים, כמתואר בכתב האישום, כשלאלימות זו ראיות לכאורה טובות.

6. מן המקובץ עולה, כי המשיב והשוטרים הגישו תלונה הדדית בגין תקיפה. למשיב סימן חבלה, לו ניתן הסבר סביר על רקע התפרעות המשיב בניידת, והשוטר כבישי הציג תיעוד רפואי לפיו אין סימני חבלה חיצוניים. עם זאת, הוצגו עדויות נוספות, מטעם שוטרים שהיו עדים לאירוע או לחלקים ממנו, ומוסרים גרסאות ברורות ועקביות ביחס לעבירות נשוא כתב האישום, אשר יש בהן כדי לחזק את גרסת השוטר כבישי ולסתור את גרסת המשיב.

בשלב דיוני זה, בית המשפט אינו נדרש לקביעת ממצאי מהימנות, השמורים לשופט הדן בתיק העיקרי, על רקע יכולתו להתרשם באופן ישיר מן העדויות הנשמעות בפניו.

מן המקובץ עולה, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה.

עילת מעצר:

7. למשיב מיוחסות עבירות של איומים, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר, נהיגה בשכרות ונהיגה באור אדום. נסיבות ביצוע העבירות ע"י המשיב, משקפות סיכון ממשי לשלומם ובטחונם של הציבור כמו גם מועדות להישנות המעשים.

בהתאם לתשתית הראייתית הלכאורית, המשיב נכנס לצומת באור אדום.

המשיב לא נענה מיד לדרישת השוטרים לעצור ועצר רק לאחר שהמשיך לנסוע כברת דרך, תוך התעלמות מן השוטרים שכרזו לו לעצור ונסעו בעקבותיו.

גם כשהשוטר כבישי ביקש רישיונות, התעלם המשיב בתחילה מדרישתו ודיבר בפלאפון, ורק בהמשך נענה בהוסיפו "מי אתה ומה אתה רוצה".

המשיב התנגד לעיכובו, קילל את השוטרים כבישי וחרבאוי, סירב לעלות לניידת, ולכן נדרשה הקצאת כוח משטרת נוסף לשם עיכובו.

בניידת הסלימו מעשי המשיב, ובמהלך הנסיעה המשיך המשיב לקלל את השוטרים, איים על השוטר כבישי: "אתה

עוד תראה מי אני ומה אני יכול לעשות לך" ותקף את השוטר כבישי בהנחיתו מכת אגרוף על כתפו הימנית. מעוצמת המכה השוטר נטה הצדה.

בתוך תחנת המשטרה לא נרגע המשיב, אלא המשיך לקלל את השוטר כבישי, ולאיים: "אני עוד אראה לך אתה עוד תראה ממני".

במשרד החקירות, איים: "עוד תראה ממני ותדע מי אני שזה יהיה סרטן לילדים שלך ודם".

כשנתבקש לבצע בדיקת שכרות, סירב וירק לרצפה. עם זאת, בהמשך, בפני חוקר אחר, נענה.

העובדה שלא נגרמו לשוטרים חבלות של ממש, אינה מפחיתה מחומרת המעשה בנסיבותיו.

8. התנהלותו האלימה של המשיב כלפי השוטרים, ברמה הפיזית והמילולית כאחד, שאפיינה את מעשיו הן בעת עיכובו בתחנת הדלק, הן בניידת והן בתחנת המשטרה, מעידה על העדר מורא חוק, ומשקפת את התייחסותו למערכת אכיפת החוק.

בהעדר מורא חוק, קיים קושי ליתן אמון במשיב כי יקיים תנאים מגבילים.

9. עברו הפלילי של המשיב מחדד את הסיכון הנשקף ממנו ואת המועדות להישנות עבירות דומות. למשיב עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות, בעבירות דומות של תקיפת שוטרים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תגרה, איומים, חבלה במזיד ברכב ופריצה לרכב. בעבר ריצה שתי תקופות מאסר בדרך של עבודות שירות והרשעתו האחרונה מיום 12.1.16.

10. במסגרת גזר דין מיום 12.1.16, שניתן בת"פ (נצ') 22271-10-13, בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וחבלה במזיד ברכב, הוטלו על המשיב 30 ימי מאסר בעבודות שירות, קנס, 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים על כל עבירת אלימות מסוג פשע ו-5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים בגין עבירות אלימות מסוג עוון.

המאסר על-תנאי למשך 5 חודשים, הנו **בר הפעלה** בתיק דנן, שכן לפי הנטען ביצע המשיב עבירה של תקיפת שוטר בהתאם לסעיף 273 לחוק העונשין, שהנה עבירת אלימות מסוג עוון.

11. עברו התעבורתי של המשיב כולל 52 הרשעות קודמות. בשנת 2013 לא ציית לרמזור אדום (ה"ק 7) וכך גם בשנת 2003 (ה"ק 38) נהג כשברמזור אור אדום. הרשעתו האחרונה בתעבורה משנת 2016, אולם מרבית הרשעותיו הקודמות בעבירות קנס.

12. נוכח מסוכנותו ומועדותו של המשיב, קיימת עילה למעצרו.

חלופת מעצר:

13. כמצוות המחוקק, בהתקיים ראיות לכאורה ועילת מעצר, יש לבחון אם ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופת מעצר שפגיעתה בחירות המשיב פחותה.
14. בנסיבות "העושה" ו"המעשה", לשם השגת תכלית המעצר נדרשת בנדון חלופת מעצר, הכוללת מעצר בית מלא, עם פיקוח אנושי הולם, הפקדה וערבויות.
15. הוצעה חלופה הכוללת מעצר בית מלא, בפיקוח בני משפחה, זאת בביתו של המשיב או בבית אמו שבנצרת או בביתם של קרובי משפחה באכסאל או בנצרת עילית. הסנגור עתר לאפשר יציאת המשיב לעבודה.
16. לאחר שמיעת המשמורים מצאתי כי האחות גב' שלאבנה רנא ת"ז 300260890 מכפר אכסאל, גיסתו גב' אבו זייד פאתן ת"ז 039947528 מרח' ניצן 21/1 הר יונה נצרת עילית, ובן הדוד מר שלאבנה נמרוד ת"ז 026458695 מכפר אכסאל, מתאימים למשימת הפיקוח על המשיב. משמורים אלו מבינים את המוטל עליהם, נכונים לאחריות הכרוכה במלאכת הפיקוח והצהירו כי ידווחו במקרה של הפרת תנאי שחרור.
- לאחר עיון בגיליון המרשם הפלילי של אמו של המשיב, הנני קובעת כי אינה מתאימה לשמש כמשמורנית. בעברה הרשעות קודמות בעבירות דומות של תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור, וכן בעבירות של הטרדת עד, איומים ותקיפה סתם. אף שמדובר בעבר ישן (הרשעה אחרונה משנת 2005), הרי שהנו מצביע באופן חד משמעי על אי התאמתה של האם לשמש כגורם מפקח שימנע הישנות עבירות.

סיכום ומסקנות:

17. קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב וקיימת עילת מעצר.
18. עם זאת, לאחר שהתרשמתי באופן ישיר ובלתי אמצעי מן המשמורים המוצעים, שוכנעתי כי ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות חלופה שפגיעתה בחירות המשיב פחותה. עוד הגעתי למסקנה כי אין מקום להתיר יציאה לעבודה, בשלב זה, בו טרם נבחנה התנהלות המשיב בקשר עם קיום תנאי השחרור לאורך זמן.
19. על רקע מכלול השיקולים שפורטו, הנני מורה על שחרור המשיב בתנאים המגבילים הבאים:
- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית אחותו, גב' שלאבנה רנא ת"ז 300260890, שבכפר אכסאל, ולא יצא מפתח הבית במהלך כל שעות היממה.
- ב. המשיב ימצא כל העת תחת פיקוחם, לסירוגין, של אחותו גב' שלאבנה רנא ת"ז 300260890, של

גיסתו גב' אבו זייד פאתן ת"ז 039947528, ושל בן דודו מר שלאבנה נמרוד ת"ז 026458695.

ג. המשיב יפקיד הפקדה כספית בסך 2000 ₪, במזומן או באמצעות הפקדה בנקאית, וההפקדה תהווה תנאי לשחרורו.

ד. המשיב יחתום על ערבות עצמית על סך 10,000 ₪ להבטחת מילוי תנאי שחרורו.

ה. תיחתם ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪, על ידי כל אחד מן המשמורנים הנ"ל, להבטחת מילוי תנאי השחרור.

ו. המשטרה תהיה רשאית לבקר במקום מעצר הבית בכל עת.

במידה ויפר המשיב את אחד התנאים הנ"ל, ייעצר לאלתר.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ז, 06/11/2016 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין , שופטת